

Tage Buch

- 60 år i kosmologins tjänst

Pia Hellertz - 1997

För ganska exakt 60 år sedan, han tror det var 1937, hörde han talas om Martinus kosmologi för första gången. Han var 26 år och det var bara 16 år efter det att Martinus fått sitt kosmiska medvetande och ungefär 5 år efter det att Livets Bog I kom ut. När jag besöker honom har det gått exakt 16 år sedan Martinus avslutade sin mission och överlämnade det fortsatta arbetet med spridningen av kosmologin till oss.

Tage Buch är fortfarande aktiv i sitt arbete med kosmologin. Han fyller 86 år i sommar och hans hustru Margarethe eller Süsse, som hon kallas, fyller 82 år. Tage säger att det är tack vare Susse och hennes matlagningskonst som Martinus så ofta och så gärna besökte deras hem. Martinus behövde en plats att koppla av på, någonstans att "parkera sin kropp", som han uttryckte det. Och Süsse säger att det är tack vare Tage som hon fick förmånen att vara så nära Martinus och hans tankar under alla år. De är verkligen ett färgstarkt, inspirerande och mycket trivsamt gammalt par.

Jag ville intervju Tage

Min danska är inte den allra bästa, men tack vare att Tage och Süsse deltagit i kurser på Kosmosgården i Varnhem så visste jag att han talade svensk-danska på ett sätt så jag skulle förstå. Därför vågade jag skriva och be att få göra en intervju med honom. Han som funnits vid Martinus sida så oerhört många år, han som fick följa med när Martinus och hans vänner gick på bio, han som fick fira julafton med Martinus under många år, han som fick tillbringa nästan varje lördagkväll tillsammans med Martinus, ja, flera kvällar i veckan under de sista åren Martinus levde.

På kvällen den 6 mars i år (1997) mötte Tage och Süsse mig vid järnvägsstationen i Nyköbing, Själland. De bjuder på en ljuvlig soppa och jag känner mig välkommen. Jag laddar bandspelaren och ställer äntligen de frågor jag längtat efter att ställa. Hur kändes det att ha en världsåterlösare sitta och sova framför TV:n i sin soffa? Hur fungerar en världsåterlösare i verkliga livet? Vad gör man och vad säger man med en kosmiskt medveten människa i vardagsrummet? Blev Martinus förresten arg nån gång? Hur fungerar en människa som säger sig älska mänskligheten i praktiken? Om nån kunde svara på dessa frågor så måste det vara Tage Buch, tänkte jag.

När "Hjälparens" mission var fullbordad

Det var till Tage och Süsse som Martinus ringde den där natten mellan den 4 och 5 mars 1981, när han fallit på golvet ur stånd att resa sig igen. Tage berättar att de fick bryta sig in i lägenheten eftersom Martinus hade säkerhetslås. Där fann de honom liggande på golvet. De ringde efter läkare och ambulans. Fyra dagar senare, på den internationella kvinnodagen, den 8 mars, lämnade Martinus jordelivet och en mission, som vi idag ännu inte till fullo kan förstå vidden av, var fullbordad. En världsbild hade presenterats, vars motstycke varken förr eller senare kommer att se dagens ljus på vår planet - om Martinus har rätt. Världsbilden, "Hjälparen den Helige Ande" (Joh. 14:26 samt 16:7-14)

hade förmedlats till oss för att förklara det Jesus inte kunde förmedla till dåtidens människor, den fantastiska lösningen på livsmysteriet.

Jag frågade naturligtvis Tage om han någonsin tvivlat på att Martinus mission var "Kristi återkomst", "Hjälparen den Helige Ande". "*Aldrig någonsin*", svarade han. Visst hade han ofta ställt kritiska frågor, annars hade han ju varit "en troende", men Martinus världsbild hade lika ofta givit de tillfredsställande svaren. Han berättar att han en gång höll ett föredrag om livet och evigheten där han utvecklade 7-8 olika argument för att livet är evigt. Det var ett sätt för honom själv att tränga in i frågan, att överbevisa sig själv.

Vem är då Tage Buch?

Tage föddes 1911 och växte upp i ett prästhem i Odense, Danmark, som det mellersta barnet i en skara på fem. Modern dog när Tage var 10 år och en faster tog hand om barnen. Tage har inte särskilt positiva minnen av sin barndom. Fadern var "inremissionare", en "förbudsreligion", vilket innebar att en massa saker som var naturliga för vanliga människor inte var tillåtna i familjen. Barnen blev uppfostrade med synd och skuld, helvete och förtappelse. Detta präglade både religionen och det dagliga livet. Tage minns att fadern kunde bli utkallad mitt i natten för att döpa barn som föddes då, för om barnet dog odöpt så skulle det hamna i helvetet. Dessa tankar genomsyrade allt i Tages barndom, minns han.

Tage "blev aldrig nåt"...

"Jag tog aldrig nån examen", säger Tage. Han blev först lärling i en trävaruhandel. Han gick handelsskola på kvällarna och utbildade sig. Han gick en språkutbildning och var tre månader i England och lärde sig tala engelska. Som banktjänsteman arbetade han många år. Egentligen menar han, att han inte hade något medvetet mål i livet, utan han *"gick från det ena till det andra"*.

När Tage var ung önskade han intensivt att han fått leva på Jesu tid så han kunde ha fått svar på vad som egentligen var rätt och fel. Han kände på sig att faderns religion inte var helt rätt. Aldrig kunde han ana att han faktiskt skulle komma att leva så nära den nye världsåterlösaren, han som skulle komma att förklara allt vad Jesus sagt med intellektuella och trovärdiga argument.

Martinus till Odense

De var en grupp ungdomar i Odense, en 10-12 ungdomar, som var tillsammans och gick långa turer tillsammans, drack öl och pratade om allting. De var scouter allesammans. En scoutledare tipsade om ett föredrag som verkade intressant. Tage och hans kompis, Henning Laug¹, gick och lyssnade. Det var 1936 eller 1937. Tage minns inte exakt. Föredragshållaren hette Erik Gerner Larsson. Han visade några märkliga symboler och pratade om saker som var svåra att förstå. Han pratade om att livet var evigt, om reinkarnationen och att döden inte var slutet. Det lät så spännande att Tage och Henning fortsatte att gå på föredragen. De pratade med varandra om meningen med tillvaron och var öppna för en del av de förklaringar som Gerner Larsson gav.

En gång i månaden kom Gerner Larsson till Odense och höll föredrag. En eller två gånger per år kom Martinus själv. Det var ett 20-30-tal personer på dessa föredrag. På den här tiden var Tage anställd i en bank i Odense. Men han åkte då och då till Köpenhamn för att lyssna på Martinus föredrag. På den tiden fanns inte TV, så det kunde komma 400-500 personer till dessa föredrag. Nu hade också Livets Bog I kommit

¹ Henning Laug blev också mycket aktiv inom arbetet med kosmologin och satt bland annat i Rådet för Martinus Institutet ett antal år.

ut, men det var inte mycket Tage förstod i den när han läste. Han hade dock hört en hel del föredrag och var mycket inspirerad av tankarna.

Tage mådde dåligt...

År 1935 började Tage resa till Klint. Han började hjälpa Erik Gerner Larsson med trädgården på våren. Vid den här tiden mådde Tage mycket dåligt. Han led av djupa depressioner och kunde ibland må så dåligt att han tvingades ta ledigt från sitt arbete. Då åkte han till en faster som hade en bondgård en tid. Under flera år hjälpte han till med trädgården hos Martinus.

På hösten 1945, efter kriget, flyttade Tage till Köpenhamn och började arbeta hos en revisor. Hans depressioner försvårades. Hans bror, som var präst, rekommenderade en psykiatriker, ett råd som Tage lyssnade på. Han blev inlagd på psykiatriskt sjukhus några månader och fick medicin. Han var då i 34-årsåldern. Innan Tage skrevs ut från sjukhuset fick han tala med en överläkare som också var prästson. Han sa att Tage skulle behöva en psykoanalytiker, så Tage lånade pengar av en bank och gick till en psykoanalytiker. Och det hjälpte honom. Han hade aldrig kunnat tala med någon om sina innersta tankar och känslor utan var innesluten, innestängd i sig själv. Med psykoanalytikern kunde han tala om allt detta som kändes svårt och tungt. Nu började Tage teckna. Han köpte färger och färglade teckningarna. Detta visade sig vara mycket läkande för honom. Han visade teckningarna och målningarna för psykoanalytikern som tyckte att Tage var konstnärligt begåvad och borde arbeta med att måla. Första tiden på Klint målade han ganska mycket, men det minskade och sen den tiden har han inte målat alls.

Allt i allo och mångsysslare

Under sitt liv har Tage prövat många olika yrken. Förutom trävaruhandeln och banken arbetade han med revision, i tryckeribranschen och på statskontoret. Han arbetade 20 år på Danmarks Tekniska Universitets tryckeri med tryckning och kopiering av undervisningsmaterial och småböcker. Ju mer han engagerade sig i kosmologin desto mer blev han aktiv i verksamheterna på Klint. Han blev något av en "startare". Han var med och startade och arbetade det första ett och ett halvt år på Klintsøgaard, den stora fastighet som gränsar till Martinus Center på Klint, vilken köptes och ägdes av Martinus Institutet under några år, 1946-1953. Av ekonomiska skäl var man tvungen att sälja fastigheten. Där skötte Tage räkenskaper, putsade skor åt gästerna och skötte alla förekommande sysslor. 1947 startade Tage tryckeriet på Martinus Institutet på Mariendalsvej. Institutet hade inte råd att betala ut lön, så Tage blev så småningom tvungen att söka annat arbete och fick inte tid att fortsätta arbeta med tryckningen på Institutet. Sen dess har Bertil Ekström arbetat där. Numera, sen Bertil pensionerats, är tryckeriet på Martinus Institutet nerlagt.

Tage och Süsse

Tage och Süsse hade sett varandra på Institutet i Köpenhamn, men de träffades hos vänner från Odense. De tror det var 1946 eller 1947, d.v.s. för 50 år sedan. De gifte sig 1951. Jag frågar om de ska ha stor fest när de har guldbrylllop år 2001, men Tage säger fullt allvarligt att han hoppas att han diskarnerat då. Det är samma år han skall fylla 90. Han börjar höra mycket dåligt och känner inte längre samma styrka som tidigare. Men han och Süsse är ute och promenerar varje dag minst en timme. De är verkligen alerta för sin ålder.

Tage berättar att de varje morgon under ungefär en timmes tid läser högt för varandra ur Livets Bog och diskuterar vad de läst. För vilken gång i ordningen minns de inte. I vinter har de åter läst hela verket, från Livets Bog I till Livets Bog VII. De förundras över att de fortfarande hittar nya intressanta tankar i texten.

Martinus och Tage

Jag frågar om Tage någonsin försökte tala med Martinus om sina depressioner. Det hade han gjort, men, som han sa "*I Martinus sällskap kunde man inte må dåligt. Alla problem försvann i hans närhet.*" I ljuset av världsbilden och med hjälp av Martinus goda humör gick det inte att vara deprimerad. Men visst kom illamåendet tillbaka senare. Det tog lång tid innan depressionerna försvann, berättar Tage. Nu är de helt borta.

Tage berättar om en av de första gångerna när han mötte Martinus mera personligt. Martinus gav Tage en kram och det hade han aldrig fått förut. Han blev alldeles överväldigad.

I början, berättar Tage, trodde han att Martinus var en reinkarnation av Jesus. Men det var han inte. "*Jesus är långt borta nu*", sa Martinus vid ett tillfälle när någon frågade. Jesus var klar med sin mission på planeten Jorden. Andra har tagit över uppgiften att hjälpa planetens innevånare till kosmiskt medvetande.

Vänskap med en världsåterlösare

Några dagar efter mitt besök hos Tage och Süsse, lördagen den 8 mars, på Martinus dödsdag, på hemväg till Örebro, besöker jag Martinus Institutet på Mariendalsvej 96. Förutom att jag lyssnar på ett intressant föredrag av Svend Aage Rossen får jag besöka Martinus lägenhet med Bertil Ekström som guide och inspirerande berättare. Martinus lägenhet står exakt så som han lämnade den för 16 år sedan. Till och med almanackan har stannat. På den 4 mars 1981. Bland alla de minnessaker och prylar som belamrar lägenheten finns några fotografier. Det är fotografier på Rolf Elving, Mischa Lim och familjen Gerner Larsson. Men det är också två omgångar fotografier på Tage och Süsse Buch.

Den nära vänskapen mellan Martinus och Tage började med att Tage fick åka bil med Martinus och Erik Gerner Larsson mellan Klint och Köpenhamn. En gång lagade Martinus mat till Tage och sig när de skulle åka tillsammans, berättar Tage inte utan rörelse i rösten. Men det var först när Tage flyttat till Köpenhamn i oktober 1945 som de fick närmare kontakt och Tage fick möjlighet att tala närmare med Martinus. Han minns en gång när han kände att han ville ha en present med sig till Martinus. Han frågade Gerner Larsson vad Martinus skulle kunna tycka om och fick veta att Martinus var mycket förtjust i saker av glas och kristall. Så Tage köpte en liten figur i glas. Martinus blev uppriktigt glad och berättade att han på förmiddagen samma dag stannat vid ett skyltfönster och tittat just på denna lilla figur. Han hade så gärna velat ha den men köpte den inte. Och så fick han den av Tage på eftermiddagen.

Martinus var en sällskapsmänniska

Tage blev ofta inviterad till Martinus på te, men han påpekar att det finns många som stod Martinus mycket närmare än han gjorde och han nämner Erik Gerner Larsson, Mogens Möller, Per Bruus Jensen, Rolf Elving, Sam Zinglersen, Mischa Lim, Inger Sörensen, Vera Krantz med flera. Men det var hos Tage och Susse som Martinus firade sina julaftnar, oftast tillsammans med ytterligare några vänner. Nyårsaftnarna tillbringade man hos Sam Zinglersen. Martinus kunde slappna av hos Tage och Süsse. De talade inte ofta om dessa "höga ämnen" utan man drack te, tittade på TV och pratade

om andra, mer vardagliga saker. Det var 20 års skillnad mellan Tage och Martinus. Martinus skulle i år ha fyllt 106 år i år om han levat.

Hur kändes det att ha en världsåterlösare sovande i soffan framför TV:n frågar jag naivt? Tage menar att han var mycket medveten om att det "*var ett sånt väldigt avstånd mellan Martinus och oss andra, men man kände aldrig det*", säger han. Martinus var smittande humoristisk och skrattade mycket. Han tyckte om historier. Men han kunde också vara mycket allvarlig. "*Det var mycket vi inte kunde förstå*", säger Tage. Som t.ex. när Martinus hade en utläggning om varför tekoppen är mindre än tekannan. Det lät logiskt och mycket vettigt så länge Martinus förklarade, "*men idag skulle jag inte kunna förklara*", säger Tage. Antagligen skulle Rolf Elving eller Per Bruus Jensen kunna göra det, säger han.

Jag frågar hur Tage kände inför Martinus. "*Han var annorlunda. Han utstrålade värme, tolerans och kärlek mot alla människor. Han var en mycket vänlig man*", svarar Tage. Martinus hade mycket stora öron, berättar Tage, och jag blir förvånad över att jag inte lagt märke till det. En amerikansk kvinna har, enligt Tage, skrivit en artikel om Martinus stora öron. Martinus själv menade att han hade judiskt blod i ådrorna. Jag är oklar över om han menade att dessa två fakta hade något med varandra att göra.

Kunde Martinus bli arg?

Tage visar inte med en min att han tycker att mina naiva frågor är dumma. Han berättar tålmodigt. Nej, Martinus kunde aldrig bli arg. Han var oförmögen till den typen av jordmänniska känslor, menar Tage. De talangkärnorna hade för länge, länge sedan degenererat. Men han kunde bli mycket bestämd, berättar Tage. När det gällde frågor som berörde kosmologin var Martinus mycket tydlig och mycket bestämt. Men när det gällde andra saker, t.ex. relationer mellan medarbetare eller frågor som inte direkt berörde kosmologin så fick hans medarbetare bestämma. "*Jag är som smör*", sa han när någon frågade t.ex. vart han ville åka, eller vilken film han ville se eller liknande. Med åren blev han alltmer tydlig i hur han ville ha det när det gällde kosmologin och dess utbredning. Martinus bestämde dock bara över sitt eget, säger Tage. Han blandade sig aldrig i andras angelägenheter. Alla andra fick finna ut sitt eget. Men om de bad honom om råd eller hjälp så ställde han gärna upp. Han rekommenderade bön till de människor som bad om hjälp. Själv la han allt i Guds hand. "*Det kommer en lösning*", brukade han säga. Han satte sig aldrig ner och grubblade över sina problem. Och på något sätt löste de sig alltid.

Tages mission - en startare och mångsysslare...

Tage berättar att Martinus alltid verkade få just de medarbetare han behövde vid rätt tillfälle. Om den tuffe, färgstarke Erik Gerner Larsson lär han ha sagt: "*Det behövs ett starkt stål till att plöja den första fåran*". Gerner Larsson kunde ibland visa sidor som inte alltid var så kärleksfulla, men de var nödvändiga eftersom Martinus själv inte kunde säga ifrån och sätta gränser. Tage menar att alla som har en mission inom kosmologi går igenom olika faser. Man "tonar in", är aktiv och sen "tonar många ut". Jag frågar vilken mission Tage har och har haft när det gäller Martinus verksamhet. "*Jag har nog varit en sån som tagit tag i alla småsaker, som startat saker och ting*", säger han. Han startade tryckeriet. Han startade den engelska avdelningen tillsammans med Mary McGovern, han startade Klintsøgaard. Däremot blev han aldrig någon framstående föredragshållare, säger han. Eftersom jag läst Tages artiklar i Kosmos och Ny Kultur under många år, påpekar jag att han dock blev en framstående artikelskribent och frågar hur många artiklar hans skrivit under åren. "*Oj, jag vet inte*", säger han och skrattar. Han var ju en tid med i redaktionen för Kosmos och var då en av de flitigaste

skribenterna, kan jag konstatera när jag tittar tillbaka i gamla Kosmos. Han berättar att han just nu håller på med ett par artiklar och berättar engagerat om innehållet.

Tage har prenumererat på Kosmos sedan 1937 - i 60 år. Senare fick han komplettera sin samling av tidskriften med alla nummer från starten, 1933. Han visar mig gamla nummer av Kosmos och av Kontaktbrev som skickades ut av Gerner Larsson under några år. Tage är något av en samlare, konstaterar jag igenkännande. Förutom Kosmos har han samlat det mesta som finns att samla av och om Martinus och hans verk. "*Jag är nog lite av ett Martinus-freak*", säger han. Han har dock en raritet. Några pärmar innehållande personliga brev, minneslappar, anteckningar, t.o.m. biobiljetter från gånger de varit på bio tillsammans, med anteckningar om vilka som gick samtidigt, vilken film man såg och vart man gick och drack te efteråt. Tage berättar att Martinus ofta somnade under filmen. Det var ofta Sam Zinglersen som bjöd på bio och han älskade vilda västern, en genre som Martinus kanske inte uppskattade till fullo, men eftersom han "var som smör" så följde han med.

Han fick sin dröm uppfylld

Det kändes märkligt att sitta och samtala med Tage om kosmologins första tid på jorden. Trots sina 86 år har han ett klart minne och ett levande intellekt, som inte avslöjar någon trötthet eller måttnad på dagar och liv. Han fick vara nära en världsåterlösare, i enlighet med sin tidiga önskan. Han fick möjlighet att ställa frågorna om rätt och fel. Och han känner sig fullkomligt nöjd med vad han upplevt. Jag frågar om han funderat på att skriva sin biografi. Det hade han, men "saker" hade hänt som fått honom att inse att han inte skulle göra det. Jag är ytterst tacksam för den öppenhet, generositet och gästfrihet Tage och Süsse visade mig dessa tre dagar i mars 1997.